

71. Н. Ахметқалиұлы «Исабек Ишан кім?» // «Сарыарқа Самалы, №58, 27 шілде, 18-бет. 2001-жыл.

72. «Мәшінүр-Жұсіп» тандамалы өлеңдері. 1-том, 530-бет. Павлодар 2005 жыл.

73. М. Алпысбес, Т. Аршабек, Е. Қасен, Е. Кейкі «Көңіл көктау, байыргы Баянаула байтартының тарихы» // 434-бет. Астана «Парасат Эле-мі» баспасы, 2005 жыл.

74. «Мәшінүр-Жұсіп» тандамалы өлеңдері. 1-том, 379 бет. Павлодар 2005 жыл.

«Мейрамның бес баласын араладым,
Алысқа жас болған соң үзай алмай.

Куандық, Сүйіндік, Шегендік, Бегендікті,

Атасы Каракесек басқа текті.

Сырым Наймаң, Таракты, Басентиін,
Атығай, Керей, Уак-көрдім көпті.»

/84/-деп жазады. Өз кезегінде Нартай Жұсіпов Мәшінүр-Жұсіптің бұл сапарын ғылыми түрғыдан карастырып, оның ел арасына шығудағы көздеген максатын ашып көрсетеді: «... Әр таптың, әр дуаның аты, атағы бар адамдармен жолысып, пікір алысады: Қаркаралы дуанында заманында халқына қария, үлгі болғаң, көпті көрген көне, қажыға бірнеше рет барған Жұсіп қажы Бердалы қожамен, Атбасар дуанында Әліке, Байдалы, Ақкошқар Сайдалы тұқымдарымен және де Атбасарда Мейрамқажы Жанайдар Батыр баласымен т.б. танысып көптеген уақыттарын бірге откізеді. Мейрам қажыға 23 жасында, яғни 1881-ші жылдардың кездесіп, үйір болып танысып, көп уақыттар, жазы-қызы колында болады /көне колжазбалар мен кітаптарды актарып, әдеби мұра сездерін көп зерттейді/. Сондай-ақ Мәшекен Ақмола дуанында Конырқұлжа төре тұқымдарымен, Жәнгір төремен т.б. танысады. Жәнгір төре де сөзге шешен, ұғымды, үкпа құлақ қария, сауатты адам болған. Ақмола дуанына қараған Қама, Жапар елінде атақты Бөгөнбай батырдың нәмересі жүз жасаған Сакқұлак шешенмен, заманында Орта Жүзге шекіре атанған қариямен ауыз жұлысып, тарих жағынан, қазақ әдеби мұра сездерін жазып алып хатқа түсіреді. Ал, Қекшетауда Абылай тұқымы көп төрелермен танысады. Сыздық төре Қенесарыұлымен Ташкент қаласында т.б. жерлерде бірнеше рет кездеседі. Атақты Атығай, Қарауылдан шықкан Ақан серімен жіп кездесіп жүреді: «Ақан сері Құлагер өлген соң бұрынғы серілік мініезді қалдырып, көп басқан ас, жиын-тойға жүрмейтін, бармайтын болып дүние мұхаббаттан мұлде көнілін сұбытты,-дейді» -Құлагер өлген соң Ақан серінің басынан бақыты тайды. Ақан сері адамзаттың сұнқары, қызыл тілдің ділмөры, жігіттің құлпы жібегі, сездің ағытылған тиегі еді ... деп, М.Ж.Көпесев жа zadы»/85/.

Мәшінүр-Жұсіп даналық дариясына араб-парсы елдері мен қазақ халқының озық мәдениеті бастау болды. Орта Азияның алдынғы катарлы медреселерінен дөріс алған атамыздың енбектеріндегі пелсапалық терең толғаулары, табиғаттың тылсым күштерін шебер бейнелеуі кең көлемді зерттеуді қажет етеді. Себебі Мәшінүр-Жұсіп әр сезінен гибрат ала білген жан, атамыздың ең басты уағыздаганы білім мен дін екенін түсінірі ақырат. 1887 жылы 29 жасында Мәшінүр-Жұсіп екінші рет Бұқар, Ташкент, Туркістан т.б. жерлерге жол-сапарға шығады. Білім мен ғылымның нұры болған Орта Азия Шығыс мәдениетіне иек

Мәшінүр (Ағам) Жұсіптің ағартушылық және жихангерлік жолы

Жоғары білім алғып келген Мәшінүр-Жұсіпті 1874 жылы он алты жасында өзінің туған елінің адамы-Күлкітің Әкімбек /75/ деген байы:

- Жалғыз балам Қабылбектің оқытуға жібер, - деп, етінген соң Көпжасар ұлын, бала оқытуға жібереді. Ол туралы Мәшінүр-Жұсіп:

« «Бала оқып, мал тауып бер, тұрмай үйде!»-деп,

Жіберді жер сібір қып еріксіз айдап» /76/-деп, жазады. Әкімбектің жайлауы Ақмола облысы, осы күнгі Еркіншілік ауданының ішінде «Ақшакөл» деген көл екен. Көпжасардың үйі белгілі Баянаула қаласының /77/ бір жатағы. Баймен бірге көшіп жүріп, жайлауға жететін шамасы болмаған соң, көп жатақтың бірі болып қала береді. Бай көшіп барып, жайлауына орнықкан соң, Мәшінүр-Жұсіпке арнап жеке екі кігіз үй тіккізеді. Бірі өзіне, екіншісі бала оқытуға. Үстаздық жолының басталғанын Мәшінүр-Жұсіп:

«Әкімбек он алтында алғып кетті,

Жалғызы Қабылбекке ұстаз етті» /78/, деп риазашылығын билдіре келे:

«Көні, енді Әкімбектей кісі қаңе?» /79/-деп Әкімбекпен кездескен Тәнірдің жазуы деп сарайды. Мәшінүр-Жұсіп Әкімбек ауылында бала оқытқанда жаңа «Усули жәдіт» /80/ әліппесін пайдаланып, жаттандылықтан саналы түрде жеткізу өдісін таңдал алады.

Баласын сағынған Көпжасар байдың жайлауына Мәшінүр-Жұсіпті көрүте келіп, бірнеше күн жатады. Үйнен қайтпақ болғанда, Әкімбектің әкесінің алдына салып берген малдары туралы Мәшінүр-Жұсіп:

«Басына Ақшакөлдің жаз жайлауда

Әкемді он жылқымен бір жөнелтті.

Боз жорға ат қызыл ауыз, өзі шұбар,

Көп мінген сак ермен тағып тұмар.

Ең аяғы жылқының-бір торы тай,

Жөнелді он жылқымен ұмар-жұмар.

Бергені келер жылы онан басқа,

Ақ түйе, қөзі шағыр ат торы қасқа.

Екі жыл Әкімбекте бала оқытып,

Он сегіз, тұрып сонда, жеттім жасқа», немесе:

Биеге қек қасқадан айғыр салды,

Екі-үш жылда отыз-қырық болып қалды.

Көшпелі қазақ болып қырга шықты,

Үш-төрт үйден басқаның болып алды» /81/.

— 1974 — 1975

«Шындаған ойындар мен шықты»,
Үш-төрт үйден басқаның болып алды» /81/-
деп жазады. Демек, 1874 ит жылданан 1876
жылға дейін М-Жұсіп үстаздық етіп бала оқы-
тады. Бұл кезде Көпжасар «Орта шаруалы үй»-
катарына қосылып, көшіп-конып, жаз жайлайға
шығып, жайлудағы ел катарына қосылып,
«жатак»-деген жаман аттан құтылады. Екі-үш
жылданы мәлдәре 30-40-ка жетіп жынылады.

Мәшінур-Жұсіпті ұнатып Әкімбек бай:

- Қабылбегім жалғыз, маған бала бол, Қабыл-
бекке ага бол! Сүйіндіктен өзін сүйтген қызынды
алып беріп, колымға үстайын, -деп, сөз салады
/82/.

Дегенмен де Мәшінур-Жұсіптін ер жетіп, ат ар-
қасына мініп, Баянаула дуанының халқы, еліне
тансы бола бастаған уақыты болғандықтан Көп-
жасар келісімін бермейді.

Дана халқымыздың: «Жігіт күнінде жаннан
кеште іс қыд, өлсөн өлсерін, өлмесөн адам болып
шығарсын» деген қағидасын жадында берік үс-
таған Мәшінур-Жұсіп көпшілік көңілінен шыға
білді. Енді бірде Мәшінур-Жұсіп өзінің білім-
дарлығының арқасында ел арасында жүріп бала
оқытқаның билай баяндайды:

Екі жыл ел ішінде бала оқыттым,
Атамың бір насхат сезін тұттым» /83/.

1877-1887 жылға дейін Мәшінур-Жұсіп Сары-
арқаның елін жерін араптайды. Осы сапары ту-
ралы Мәшінур-Жұсіп:

шығады. Өзім мен ғылымның нұры оол-
ған Орта Азия Шығыс мәдениетіне иек
артқан еді. М-Ж.Көпесев сол білімнін
сусындау үшін осы сапарын таңдал алды.
«Жиырма тоғыз жаста Бұхар бардым,
Басымнан арылмасты сыйбага алдым.
Дамолда, Хамза қожа кездей ұшырап,
Тоғыз ай сонда алдында тұрып кал-
дым» /86/, - деп, езінің Домолда қазірет
жөн Хамза хазіреттен 9 ай дөріс ала-
ғанын баяндайды. Ұстазы Қамар «Уәй
Құзғын-ай!» деп Мәшінур-Жұсіпті қат-
ты сүйінгендегі айтса, Домолда : «Уәй
аулие!» деп білімнің таңданып айтады
екен /87/.

Бұхарда Мәшінур-Жұсіп шығыс меди-
цинасымен /88/ және адазаттың санасы
жете бермейтім тылсым күштердің ілі-
мімен ауестөзеді. Оған күні мен уақыты
белгісіз, бірақ ел арасында сакталған
мына екі уақыға күе болса керек.

Біріншісі: Бір күні монша ізден келе
жатып бір аксақалды кездестіреді. Ол:

- Жүр, балам, мына жерде монша бар,-
деп ерте жөнелді.

Көп ұзамай кішірек, көзге кораштау
бір моншага экеліп, Мәшінур-Жұсіпті
шомылдыра бастайды. Арқасын ысып,
шомылдырса керек.

/Жалғасы бар/

/Жалғасы. Басы өткен сандарда/

Мәшнүр-Жұсіп «осыны касіп етіп жүрген бір пакыр болар» деп, ойлап, ақша ұсынып көріп еді, алмады. Ештеңе түсінбесе де «Күдайы, шайхы адам болды гой» деп, киині алым біраз жүріп артына караса, алғы жерде тұрган не монша жок, шал да көз алдынағайып бол кетеді. Не керемет екенін біле алмай, ертегінеге медресеге барған соң, бар жайды ұстазына баян етеді. Ол:

- Балам, құдай жарылқаған екен сені. Ол Қожа-бауеңдиннің моншасының ескі орны еді. Ал, сені шомылдырған сол адамның өзі болар. Бұдан былай аузынан шықкан сөздің бері лепес, қабыл болады, - деп ұстазы да бата берді /89/.

Екіншісі: Ал жұма күні намаз уақытында Мәшнүр-Жұсіп ұзын көшे бойымен келе жатса, бір аксақалды адам алдынан шығып кес-кестей бергендей болады. Үстінде ұзын қара шапаны бар. Колында - аса таяқ, канша байқастағанымен, бұрын еш жерде көрген адамына ұксамайды.

- Үлкен адам гой, алдынан кесіп өтпей тоқтай тұрайын деп ойлаган Мәшнүр-Жұсіп жақындағасын қол кусырып сәлем береді.

Сәлемін аларда аса таяғын жерге шашпа салды. Ұшында еш темірі жоқ таяқ жерге қадалып, сал дірілдегендей болып тұрды. Іле таяғын колына алым, Мәшнүр-Жұсіпті үш айналып таяғымен әр жерінен түрткіледі де:

"Жетпіс еki, жетпіс үш", - деп, кері айналып жүре берді, ләм-мим деп басқаша ештене айтпады. Мәшнүр-Жұсіп болса: «Япрай, мына кісі маған 72, 73 минутте олесін дегені ме, алде соншама сағатқа мегзеп тұр ма?» - деп корқа бастайды. Себебі сол күні түсіне аруактар кіріп мазасыздандын бар еді. Не де болса, бір Аллаға тапсырып, шалдың айтқан уақыттарын тағатсыз күтүмен жүреді. «72, 73» минут, күн өткен соң, енді жұма, не ай болар деген де ой келді. Бір корыныш, бір үміт жалғаса келе, бәрі де артта калғандай жай болды. Ойлай-ойлай Мәшнүр-Жұсіп: «... Жоқ. Бұл енді менін 73 жыл өмір сүретінімге аян беріп тұр» - деген корытындыға келеді /90/. Мәшнүр-Жұсіп осы оқигалардан кейін әулие атана бастайлды. Себебі Мәшнүр-

Пайдаланған әдебиеттер:

74. Әкімбек Әлдебекұлы (1833-1886). Әкімбек ат жалын тартып мінгеннен бастап ез жүртінің басшысына айналады. Колы ашық, дастарканы мол, ағайынға кайырымды болғандықтан Экімбек мырза атанады. Оған текті жерден шықкан. Бөгенбай батырдың немересі Сакқулак бидің қызы Айдай бейбішесінің де ықпалы болғанға ұқсайды. Экімбекке дейін Күлік елі ез алдына жеке болыс бола алмай, Орманшы-Күлік болысына қараган еді. Экімбектің аркасында Күлік жүртшылығы жеке Қызылтау болысын құрап, оған езі болыс сайланған соң, еле-өлгеше онымен ешбір адам болыстыққа таласпаған. Экімбек ер конىці, батыл кимылдастын, үәдеге берік адам болған. Ол 1885 жылы Мұса Шорманұлының асын басқарушылардың бірі болыпты.

75. «Мәшнүр-Жұсіп» шығармалары. 4-томында «Мәшнүр атты қалай алғандығы туралы» // 187-бет. Павлодар: «ЭКО» ФФ, -2004 жыл.

76. Ол уақытта үлкен мешіт пен медресселер болған соң және көпшілік шоғырланған жер болғандықтан Баянауылды ауыл казактары кала атап кеткен.

78. «Жылым - қой, тауықжылы мен үш жаста» Бұл туынды Павлодар каласында Куандық Мәшнүр-Жұсіповтың әулеттік мұрагатында сакталған Мұхаммедфазыл мен Жолмұрат көшірмелерін салыстыра отырып жарияланды.

Ескеңту: Шығарма ең алғаш акын таңдамалысында М.Ж. Көпесев. Таңд., 1-том //Алматы, Ғылым, 1990, 109-114 б. жарияланды.

Сонымен бірге «Мәшнүр-Жұсіп» шығармалары. 4-томында толық нұсқасымен жарияланды // 206-212-бет. Павлодар: «ЭКО» ФФ, -2004-жыл.

79. Бұл да сонда, 208-бет.

80. Қоңе арап жазуы негізінде қазақ тілінің ерекшелігін ескере отырып жасалған оқулық.

81. «Мәшнүр-Жұсіп» шығармалары. 4-том // 208-209-бет. Павлодар: «ЭКО» ФФ, -2004 жыл.

82. «Мәшнүр-Жұсіп» Шығармалары. 8-томында «Мәшнүр-Жұсіп өміrbаяны» тақырыбында толық көлемінде жарық көрді. /320-бет. Павлодар: «ЭКО» ФФ, -2006-жыл./

83. «Мәшнүр-Жұсіптің 21 жасында жазғаны». «Мәшнүр-Жұсіп» Шығармалары. 2-том. // 98 -бет. Павлодар: «ЭКО» ФФ, -2003-жыл.

84. Бұл да сонда.

85. Жұсіпов.Н.К. Мәшнүр-Жұсіп және фольклор. Павлодар-1999 жыл, 15-16-бет.

86. «Мәшнүр-Жұсіп» Шығармалары. 4-томында толық тұсқасымен жарияланды // 186-бет. Павлодар: «ЭКО» ФФ, -2004-жыл.

87. «Мәшнүрттану» ГПО /ғылыми практикалық орталық/ мұрагатынан.

88. Шапық Шекіұлы «Өмірдің төрт мезгілі» // 68-бет. Алматы-1994 жыл.

89. Зұқаш қарға Кәрібайұлының ауынан жазып алған Сүйіндік Көпесев.

С. Көпесев «Мәшнүр-Жұсіп өмірі» // 54-57 бет, Павлодар-2000 жыл.

90. Бұл да сонда.

91. Жұсіпов. Н.К. «Мәшнүр-Жұсіп және фольклор» // Павлодар-1999 жыл, 17-бет.

92. М.Ж. Көпесев. Таңд., 1-том //Алматы, Ғылым, 1990, 113-бет.

аулие атана бастайды. Себебі Мәшінур-Жұсіп «хәфизлұқ» дәрежесіне дейін жеттіп, жыны-перінің окуын - хасиданы менгереді. Әрине Мәшінур-Жұсіп Көпееvtің медрессе бітірген куалік фәтуәсін да алғы мүмкін. Бірақ оның колды болыш көтүі де мүмкін. Себебі атаптың күжат бізге жеткен жок. Дегенмен де бұдан былай Мәшінур-Жұсіптің «ағы - алғыс, қарасы - қарғыс болып», «болады» десе боллады, «болмайды» десе болмайды. Діни біліммен шектеліп қана қоймай Мәшінур-Жұсіп одан әрі Самарқант, Хоқан қалаларын арапайды. Бұл сапары жөнінде ақының өзі: «Аралап Орта жүзді үлгі шашып»-дейді. Оның осы сапарында түркі тілдерінің бірсызырасын менгеріп, еркін сөйлеп, жаза билетін халтеге жетеді /91/. Осы сапарында Мәшінур-Жұсіп Бұқар жырау, Шортанбай, Шоже сияқты ақындардың өлеңдерін және Үш жүздің шежірелерін жинақтап қайтады.

Мәшінур-Жұсіп:
Бұхар, Ташкент, Самарқант,
Түркістанды,
Бір түгіл, үш-төрт барып тамаша
еттім,-/92/
дегеніне қарағанда, ақын бұл өнірде
расында да төрт рет болған.